DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU BUSKIEGO.

Część XIII. wydana i rozesłana 15. lutego 1917.

402.

Przyjmowanie mieszkańców Polski do służby w c. i k. Żandarmeryi.

(Powtórzenie)

C. i k. Zarząd wojskowy zezwolił na przyjęcie około 1000 zgłaszających się dobrowolnie mieszkańców obszaru zajętego do służby przy c. i k. Żandarmeryi w tym obszarze.

Ponieważ Żandarmerya na zajętym obszarze stanowi część składową c. i k. armii, przeto wstąpienie dobrowolne do służby w żandarmeryi uważa się za równoznaczne z dobrowolnem wstąpieniem do c. i k. siły zbrojnej, dozwolonem przez Najwyższe postanowienie z dnia 1. października 1915. r.

1) Warunki przyjęcia.

a) zupełna zdolność do służby wojennej i wiek między 20 a 30 rokiem życia,

b) przedłożenie dowodu, że ubiegający się nie był sądownie karany,

c) znajomość języka polskiego w mowie i piśmie,

d) stan wolny lub bezdzietny wdowi,

e) zobowiązanie się do czynnej służby przy Żandarmeryi w Polsce przez przeciąg najmniej 4 lat.

Małoletni muszą także wykazać się zezwoleniem pisemnem ojca lub opiekuna, potwierdzonem przez Urząd gminny.

2) Postawienia o poborach.

Przyjęcie następuje narazie na przeciąg 6 miesięcy, po tym czasie próbnym nastąpi wcielenie do żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą - obok systemizowanego relutum etapowego (obecnie 3 K. 90 hl.) 2 K. 74 hl. jako żołd dzienny i 1 K. 20 hl. jako osobny dodatek.

Oprócz tego otrzymują przyjęci na próbę żandarmi pomieszczenie w koszarach, oraz skarbowy mundur, obuwie i uzbrojenie.

3) Podanie przyjęcia.

Ubiegający się o przyjęcie mają wnieść podania do Komendy obwodowej.

Do każdego podania należy dołączyć obok zwykle wymaganych oryginalnych dokumentów (metryki, świadectw szkolnych i t. p.) także własnoręcznie przez ubiegającego się napisany rewers następującej treści:

REWERS.

Zobowiązuje się na wypadek przyjęcia do c. i k. Żandarmeryi w Polsce do czynnej służby przy tej żandarmeryi przez przeciąg najmniej 4 lat.

4) Odpowiedzialność karna.

Przyjęci podlegają od dnia wstąpienia do Żandarmeryi ustawom karnym wojskowym i przepisom dyscyplinarnym na równi z przynależnymi do c. i k. armii.

403.

Wydanie broni.

Austryacko-węgierski Zarząd wojskowy zrobił spostrzeżenie, że mieszkańcy obszaru okupowanego po części jeszcze dotąd nie spełnili obowiązku oddania wszystkiej broni, amunicyi i materyałów wybuchowych po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, chociaż przekroczenie tego obowiązku zostało rozporządzeniem Naczelnego Wodza armii z 8. marca 1916 Nr. 51 Dz. rozp. ogłoszone jako zbrodnia, karana wśród okoliczności w postępowaniu doraźnem karą śmierci.

Ponieważ zaniechanie oddania broni objaśnia się po części nieobecnością winnych, po części nieznajomością prawa, Zarząd wojskowy rozporządzeniem, wydanem na mocy Najwyższego upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, a wchodzącem w życie z dniem dzisiejszym, wyjątkowo udziela dobrodziejstwa, że osoby, które w czasie do dnia 1. marca 1917 broń, amunicyę i materyały wybuchowe należycie oddadzą albo w tym czasie zrobią należyte doniesienie o miejscu przechowania, albo o przechowywaniu takich przedmiotów, nie będą ściągane sądownie ani karane z powodu spóźnionego oddania względnie spóźnionego doniesienia.

Przeciwnie po upływie zakreślonego terminu t. j. po dniu 1. marca 1917, będą postanowienia karne rozporz. z dnia 8. marca 1916. z całą ścisłością stosowane.

Kto zatem nie odda broni, amunicyi i materyałów wybuchowych przed dniem 1. marca 1917, będzie karany więzieniem do lat 5, oprócz tego grzywną do 10 tysięcy koron, a o ile sąd doraźny będzie zawieszony, także karą śmierci.

Austryacko-węgierski Zarząd wojskowy oczekuje, że w zakreślonym terminie każdy bez wyjątku odda broń, amunicyę i materyały wybuchowe, które posiada albo przechowuje i że każdy mający wiadomość pozostawieniu broni, amunicyi i materyałów wybuchowych zrobi przepisane doniesienie.

404.

Biuro werbunkowe Legionów.

Biuro komisarza werbunkowego dla przyjmowania ochotników do wojska polskiego mieści się obecnie w Busku rynek Nr. 19. w parterze, wejście od podwórza.

405.

Piąta pożyczka wojenna.

W Monarchii Austro-Węgierskiej przyjmuje się obecnie subskrypcyę na piątą pożyczkę wojenną.

Z uwagi na podniesione z wielu stron wielkie

znaczenie pożyczki wojennej jest obowiązkiem każdego mieszkańca obwodu, chcącego zaznaczyć swą lojalność, popierać całym swoim wpływem supskrypcyę na 5-tą pożyczkę wojenną.

Kwit wydany na zapłaconą pożyczkę wojenną jest papierem pożyczkowym, posiadającym bezpieczeństwo pupilarne. W powodzeniu pożyczki wojennej musi się odzwierciedlić silne zaufanie do gospodarczej siły Monarchii. Należy więc dołożyć najusilniejszych starań, aby 5-ej pożyczce wojennej zapewnić zupełne powodzenie.

Dla ludności obwodu buskiego, która chce wziąć udział w tej pożyczce wojennej, utworzony został przy Komendzie obwodowej (referant przemysło-handlowy) oddział, który udziela wyjaśnień co do rodzajów subskrypcyi i który przyjmuje zgłoszenia na piątą pożyczkę wojenną.

C. i k. Komenda obwodowa zwraca się do wszystkich lojalnych obywateli obwodu, ażeby przez wydatną subskrypcyę przyczynili się do dobrego rezultatu pożyczki.

406.

Wypłata kuponów od austryackich i węgierskich pożyczek wojennych.

Na zajętym obszarze Polski będą kupony austryackich i węgierskich pożyczek wojennych wpłacane także przez kasę gubernialną, kasy obwodowe i kasy etapowych urzędów pocztowych I klasy, a to w walucie koronowej bez żadnych potrąceń.

Wypłacane będą kupony już płatne, jednak takie od których dnia płatności nie upłynął jeszcze rok.

Kupony przedziurawione uszkodzone znaczniej, wykazujące wyskrobywania lub poprawienie daty płatności, kwoty albo liczby porządkowej, oraz kupony, które przez wybicie pieczęci na odwrotnej stronie pozbawione zostały wartości, są wykluczone od wypłaty.

Kupony do wypłaty przedkładane muszą być na odwrotnej stronie opatrzone nazwiskiem i oznaczeniem miejsca zamieszkania przedkładającej tej osoby.

407.

Organizacya wydziałów aprowizacyjnych.

Celem jednolitego traktowania wszystkich spraw odnoszących się do aprowizacyi ludności Jeneralnego Gubernatorstwa, oraz w celu dopuszczenia przestawicieli ludności do współudziału przy rozstrzyganiu wszystkich spraw dotyczących aprowizacyi, zarządziło c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo reskryptem z dnia 30. grudnia 1916. BZCH Nr. 125. 357/16, co następuje:

§ 1. Utworzenie wydziałów aprowizacyjnych.

Zarówno przy Jeneralnem Gubernatorstwie, jakoteż przy każdej Komendzie obwodowej ma być utworzony wydział aprowizacyjny.

Wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa jest organem rozstrzygającym we wszystkich sprawach odnoszących się do aprowizacyi obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa.

Wydział aprowizacyjny Komendy obwodowej jest jej organem rozstrzygającym we wszystkich sprawach odnoszących sie do aprowizacyi obwodu w zakresie wskazówek udzielonych przez wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

§ 2. Zakres działania tych wydziałów.

Działalność wydziałów aprowizacyjnych ma za cel prawidłowe zarządzenie oddanemi do dyspozycyi środkami żywności, względnie przedmiotami użytkowymi wytwarzanymi w kraju oraz sprowadzanymi z Monarchii i zagranicy.

Tutaj należy w szczególności:

1. Udzielanie opinii o rozporządzeniach urzędowych wydawanych w sprawach aprowizacyjnych;

2. zasięganie i udzielanie informacyi w sprawach aprowizacyjnych tak władzom, jakoteż i osobom cywilnym;

3. współdziałanie przy rozdziale i kontyngentowaniu towarów, oraz przy ustanawianiu cen dla sprzedaży towarów;

4. kontrola konsumcyi, obrotu targowego i podaży towarów;

5. nadzór i przestrzeganie przepisów wydanych dla zapobiegania podbijaniu cen;

6. wpływanie na ludność przez udzielanie wyjaśnień we wszystkich sprawach aprowizacyjnych.

§ 3. Skład wydziałów aprowizacyjnych.

Wydziały aprowizacyjne składają się z następujących członków z głosem doradczym:

A. Wydział aprowizacyjny przy Jeneralnem Gubernatorstwie (znak skrócony $\frac{\text{Ap. A.}}{\text{M. G. G.}}$)

I. Przewodniczący i jego zastępca naznaczeni przez Jeneralnego Gubernatora Wojskowego;

II. pięciu członków z głosem decydującym na-

znaczonych przez Jeneralnego Gubernatora Wojskowego.

III. pięciu członków z głosem decydującym z pośród ludności, oraz ich zastępcy, a mianowicie:

1) czterej członkowie wyznaczeni przez Główny Komitet Ratunkowy w Lublinie. Z pośród nich jeden winien być wyznaczony po porozumieniu się z polską Centralą Handlową;

2) jeden przedstawiciel konsumentów, delegowany przez Radę miejską w Lublinie.

B. Wydział aprowizacyjny przy Komendach obwodowych (znak skrócony $\frac{\text{Ap. A.}}{\text{K. Kdo.}}$)

I. Przewodniczący względnie jego zastępca naznaczeni przez Komendanta obwodu;

II. trzej członkowie z głosem decydującym, naznaczeni przez Komendanta obwodu, oraz ich zastępcy ze strony Zarządu Wojskowego;

III. trzej członkowie z głosem decydującym, oraz ich zastępcy ze strony ludności cywilnej, a mianowicie:

1) dwaj członkowie wyznaczeni przez Obwodowy Komitet ratunkowy. Jeden z nich winien być wyznaczony po porozumieniu się z polską Centralą Handlową w Radomiu;

2) jeden przedstawiciel konsumentów, delegowany przez Radę miejską miasta obwodowego.

§ 4. Uchwały w sprawach aprowizacyjnych.

Wydział aprowizacyjny odbywa z reguły 2 razy w miesiącu posiedzenia, na których zapadają uchwały w sprawach należących do jego zakresu działania.

W razie potrzeby może przewodniczący wydziału aprowizacyjnego wedle swego uznania lub też na wniosek dwóch uprawnionych do głosowania zastępców ludności w każdym czasie zwołać Wydział na posiedzenie.

Uchwały zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Obrady i cały tok czynności prowadzi się i protokołuje w języku polskim.

Członkowie z ramienia Zarządu wojskowego mogą jednak posługiwać się językiem niemieckiem; na ich żądanie muszą być polskie referaty przetłomaczone.

W razie potrzeby mogą być przez każdego członka posiadającego głos decydujący powołani na posiedzenia wydziału aprowizacyjnego rzeczoznawcy ze strony Zarządu wojskowego lub też z kół ludności cywilnej.

Ci rzeczoznawcy mają jednakże tylko głos doradczy.

Wydział aprowizacyjny jest uprawniony do powzięcia uchwał, jeżeli oprócz przewodniczącego obecnych jest 4. członków.

§ 5. Zatwierdzenie uchwał wydziału aprowizacyjnego.

Uchwały wydziału aprowizacyjnego podlegają zatwierdzeniu przez komendanta obwodu, w którego imieniu wygotowuje się postanowienia.

Uchwały wydziału aprowizacyjnego Komendy obwodowej wprowadza w życie Komenda obwodowa.

§ 6. Biuro wydziału aprowizacyjnego.

Wydział aprowizacyjny ma urządzić i prowadzić własne biuro. Urzędników i siły pomocnicze tego biura powołuje wydział z pośród ludności cywilnej. Biuro przeprowadza przygotowawcze prace dla posiedzeń wydziału aprowizacyjnego, udziela wyjaśnień w sprawach aprowizacyi władzom i osobom prywatnym.

Kierownikiem biura jest członek wydziału aprowizacyjnego posiadający głos decydujący z pośród ludności cywilnej, którego wyznacza wydział aprowizacyjny.

§ 7. Wzajemna zależność i porządek załatwienia spraw.

Wydział aprowizacyjny Komendy obwodowej podlega wydziałowi aprowizacyjnemu Jeneralnemu Gubernatorstwa i ma stosować się do jego wskazówek.

Regulamin dla wydziału aprowizacyjnego Komendy obwodowej ustanawia wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

Wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa może postanowić prowadzenie wydziału zarządzającego przy wydziale aprowizacyjnym.

§ 8. Komisye aprowizacyjne.

W celu utrzymania łączności z ludnością, oraz w celu stałej ewidencyi stosunków produkcyjnych i targowych może wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa zarządzić utworzenie komisyi aprowizacyjnych w miastach i miasteczkach, jak również ustanowienie znawców w sprawach aprowizacyi w gminach wiejskich.

Organizacyę tych organów przeprowadza wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

§ 9.

Z chwilą rozpoczęcia czynności przez wydział aprowizacyjny przestaje istnieć komisya aprowizacyjna istniejąca dotychczas przy Komendzie obwodowej.

Urząd członka wydziału aprowizacyjnego z kół ludności cywilnej jest urzędem honorowym.

Kierownikowi biura wydziału aprowizacyjnego jakoteż siłom pomocniczym i organom tegoż biura może być przyznane wynagrodzenie, którego wysokość podlega zatwierdzeniu przez wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

W sprawach pokrycia kosztów prowadzenia biura aprowizacyjnego wyda Jeneralne Gubernatorstwo potrzebne wskazówki.

Stosownie do punktu 3. ustanawia się przy Komendzie obwodowej w Busku wydział aprowizacyjny w następującym składzie:

I. Przewodniczący:

Kierownik oddziału administacyjnego Komendy obwodowej, względnie jego zastępca.

II. Członkowie ze strony Zarządu wojskowego:

1) Kierownik wydziału rolniczego Komendy obwodowej, względnie jego zastępca;

2) referent handlowy, względnie jego zastępca;

3) referent spraw zapomogowych, względnie jego zastępca.

III. Członkowie ze strony ludności cywilnej:

1) p. Dr. Antoni Sulimierski delegat obwodowego Komitetu ratunkowego;

2) p. Jan Barzykowski wyznaczony przez obwodowy Komitet ratunkowy po porozumieniu się z Polską Centralę Handlową w Radomiu;

3) p. Emil Buczwiński przedstawiciel konsumentów, delegowany przez Radę miejską w Busku.

408.

Ograniczenie używania świec dla celów rytualnych.

§ 1.

Na czas trwania wywołanego wojną niezwykłego braku tłuszczów, zakazuje się każdego rodzaju oświetlania grobów tudzież grobowców na cmentarzach.

§ 2.

Ludności izraelickiej terenu okupowanego nie wolno w wieczory piątkowe i największe święta używać dla celów rytualnych więcej, jak dwu $^{1}/_{2}$ łutowych świeczek parafinowych w jednem gospodarstwie domowem. Palenie rytualne w inne dnie, jak piątek i używanie woskowych i stearynowych świec jest wzbronione.

§ 3.

Komendy obwodowe mają czuwać nad tem, aby wydanemu w § 2. nakazowi ograniczenia używania świec stało się zadość i przeprowadzać ewentualnie w tym celu także kontrolę gospodarstw domowych.

§ 4.

W razie przekroczenia powyższych zarządzeń, nie stosujący się karani będą po myśli rozp. c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dzien. rozp. o karaniu przekroczeń policyjnych i o postępowaniu policyjno-karnem grzywnami do 500 K. lub aresztem do 6-ciu tygodni.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

409.

Uregulowanie handlu skórami.

§ 1.

Od dnia 1-go stycznia 1917 r. zostaną patenty na handel skórami wszelkiego rodzaju tylko takim handlarzom skór przedłużone, którzy będą w możności przez przedstawienie dawniej ważnego patentu rosyjskich władz administracyjnych na **wyłączny** handel skórami (a więc nie w połączeniu z handlem innymi artykułami), udowodnić bez zarzutu, że jeszcze pod rosyjskim zarządem trudnili się wyłącznym handlem skór, oraz posiadają odpowiedni lokal do sprzedaży i magazyn.

§ 2.

Posiadaczom patentów na **wyłączny** handel skórami, zakazuje się jak najsurowiej trudnić się handlem innymi artykułami.

§ 3.

Nowe patenty na handel skórami, nie będą wydawane od dnia obwieszczenia tego rozporządzenia aż nadal.

§ 4.

Przekroczenia tego ryzporządzenia będą karane na podstawie § 7 rozp. Naczelnego Wodza armii,

z dnia 15-go grudnia 1915 r. Nr. 47, odnośnie do postępowania karnego, przeznaczenia kar pieniężnych i kwot uzyskanych ze sprzedaży przedmiotów uznanych za przepadłe, mają zastosowanie postanowienia rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy prawnej z dniem obwieszczenia.

410.

Ceny cukru.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go maja 1916 r., Dz. rozp. Nr. 57, zarządzam co następuje:

Artykuł I.

§§ 2, 3 i 4 rozporządzenia c. i k, Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 5-go czerwca 1916 r., Dz. rozp. Nr. 47 c. i k. Jen. Gub. Wojsk. mają brzmieć jak następuje:

§ 2.

C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje cukier tylko takim posiadaczom koncesyi, którzy w myśl § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii mogą oddawać towar tylko drobnym rozsprzedawcom (hurtownicy). Tym posiadaczom koncesyi będzie cukier oddawany po cenach:

100 kg. nie raf. cukru kryształowego . . 266 K. 30 h.
100 kg. rafinowanego cukru . . . . . . 276 K. — h.

Te ceny są ważne dla odbioru w magazynie handlarza.

§ 3.

Ceny cukru dla sprzedaży przez hurtownika drobnemu sprzedawcy oznacza się, jak następuje:

1 polski funt nie raf. cukru kryształowego . 1 K 12 h.
1 polski funt rafinowanego cukrg . . . . 1 K 16 h.

Ceny te, są ważne dla obioru w lokalu handlowym drobnego sprzedawcy. Koszta transportu zwracać będzie hurtownikowi c. i k. Komenda obwodowa.

§ 4.

Ceny sprzedaży cukru konsumentom ustanawia się następująco:

za 1 polski funt nie raf. cukru . . . . 1 K. 16 h.
za 1 polski funt rafinowanego cukru . . 1 K. 20 h.

Artykuł II.

§ 5.

W dniu ogłoszenia muszą być stwierdzone wszelkie ilości cukru, znajdujące się u hurtowników, w składach, w drodze lub pozostające jeszcze do odebrania.

Za każde 100 kg. tego cukru należy złożyć dodatkową opłatę w wysokości 95 K. 50 h,

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

411.

Podniesienie ceny soli.

W myśl rozporządzenia Gen. Wojsk Gubern. z 12/I. 1917 F. A. Nr. 125829/16.

1) zostaje z dniem 1. lutego 1917 przy równoczesnem zniesieniu dotychczasowej zniżki cłowej cena detajliczna soli ustalona na 42 h. (13½ kop.) za 1. klg. względnie 17. h. (5½ kop.) za 1. ross. funt.

2) Znajdujące się u handlarzy soli z dniem 1 lutego 1917, zapasy soli o ile przenoszą 10 kg. podległe są dodatkowemu opodatkowaniu we wysokości 12 h. od 1 klg.

3) Dnia 31. Stycznia 1917. 1. i 2. lutego 1917, ma każdy handlarz solą, znajdujące się u niego zapasy soli o ile przenoszą 10 klg. zgłosić w najbliższym posterunku straży skarbowej, który obliczy przypadający do opłaty dodatkowy podatek we wysokości 12 h. od 1 klg. i wystawi nakaz płatniczy.

Dodatkowy podatek musi być najpóźniej do końca lutego 1917, opłacony pod rygorem przymusowego ściągnięcia i utratą licencyi na handel solą.

412.

Monopol przywozu dla nafty i przymus koncesyjny dla handlu naftą.

Na podstawie upoważnienia Jego c. i k. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

Monopol naftowy.

§ 1. Przywóz.

Przywóz nafty do obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Przywóz nafty w celach oznaczonych w § 4. ustęp 2. i 3. rozporządzenia cłowego (rozporządzenie Naczelnego Wodza z dnia 31-go maja 1915 r., Nr. 15 Dz. rozp.) nie podlega żadnemu ograniczeniu.

§ 2. Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży nafty będą ustanowione w drodze rozporządzenia wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa lub na podstawie jego pełnomocnictwa przez Komendę obwodową i — w sposób w miejscu przyjęty — ogłoszone.

Jeneralne-Gubernatotstwo oznacza ceny, po których nafta będzie oddawana przez c. i k. Zarząd wojskowy.

Koncesya na handel naftą.

§ 3. Władza koncesyonująca i dokument koncesyjny.

Handel naftą może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia (koncesyi) Komendy obwodowej, w której obrębie urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Osoby, którym przysługuje prawo trudnienia się handlem naftą w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia, są uprawione na mocy uzyskanych praw handlowych do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa w dotychczasowym rozmiarze, a jako posiadacze koncesyi podlegcją przepisom tegoż rozporządzenia.

Odnośnie do zezwolenia w myśl pierwszego ustępu oraz na żądanie strony odnośnie do przysługującego uprawnienia w myśl ustępu drugiego, wystawiać będzie Komenda obwodowa dokument (dokument koncesyjny).

§ 4. Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udzielać się będzie tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiednie ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków, uprawionych do dziedzictwa aż do osiągnięcia pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 5. Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel naftą prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

Na przesiedlenie w obrębie tej samej gminy potrzebne jest zezwolenie Komendy obwodowej.

§ 6. Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, w szczególności, czy towar może być oddawany tylko drobnym handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 7. Nadzór władz.

Prowadzenie handlu naftą stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, jest dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków, odnoszących się do handlu naftą.

Postanowienie ogólne i końcowe.

§ 8. Zarządzenia wykonawcze.

Jeneralne-Gubernaterstwo wyda wszelkie rozporządzenia oraz utworzy wszelkie urządzenia, potrzebne do przeprowadzenia monopolu naftowego, zakaże używania nafty dla pewnych celów oraz ograniczy zużycie przez ustanowienie pewnej ilości dziennie na osobę albo gospodarstwo domowe.

§ 9. Postanowienia przejściowe.

Wszystkie zapasy nafty, znajdujące się w obszarze Jeneralnego-Gubernatorstwa w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia i będące własnością jednej i tej samej osoby, w ilościach ponad sto kilogramów, muszą być najdalej do dnia 20-go stycznia 1917 r. zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której obrębie urzędowym są one zamagazynowane. Zgłaszający otrzyma potwierdzenie zgłoszenia.

Niezgłoszone zapasy w ilościach podanych w pierwszym ustępie jak również zapasy, które po wejściu w życie tego rozporządzenia, a przed zgłoszeniem zostały sprzedane albo też zmniejszone poniżej ilości oznaczonej w pierwszym ustępie, będą z dniem 20-go stycznia 1917 r. uznane przez Komendę obwodową za przepadłe.

Od zapasów, oznaczonych w pierwszym ustępie, wymierzy Komenda obwodowa opłatę w wysokości dwadzieścia jeden koron, albo, o ile zostanie stwierdzone, że zakupiono je po dniu 21. sierpnia 1916 r. za pośrednictwem Zarządu obrotu towarami w Krakowie po cenie co najmniej po trzydzieści dziewięć koron za sto kilogramów, w wysokości różnicy między ceną kupna a ceną oznaczoną w myśl § 2, ustęp 2. Pozbycie zapasów albo ich części przed uiszczeniem opłaty jest zakazane.

Osoby, które otrzymają pozwolenie na wywóz pewnego zapasu nafty z Monarchii, mogą ten zapas wprowadzić w ciągu 15 (piętnastu) dni od dnia ogłoszenia. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 10. Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpadają pod surowszą karę — karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Oprócz kary może być wyrażona konfiskata towaru, będącego przedmiotem orzeczenia karnego. Jeżeli konfiskata nie jest możliwą, może być wydane orzeczenie na zapłatę ceny kupna towaru.

§ 11. Zarządzenia przymusowe.

Koncesya może być każdej chwili cofnięta.

Koncesya musi być cofnięta, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania lub nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lup przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 12. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Ceny nafty.

§ 1.

Zarząd wojskowy oddaje naftę tylko takim koncesyonaryuszom, którzy wedle § 6. rozporządzenia tylko drobnym handlarzom towar sprzedawać mogą (kupcy en gros). Tym posiadaczom koncesyi będzie nafta odstępowana po następujących cenach:

100 kg. nafty przy dostawie w cysternach .	55 Kor.
100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez odbiorcę w stanie zdolnym do użytku, opłatnie do stacyi rafineryi, która towar dostawia . . .	58 Kor.
100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez rafinerYę	70 Kor.

Te ceny obowiązują dla odbioru na jednej ze stacyi celnych położonych na galicyjsko-polskiej granicy.

§ 2.

Komendy obwodowe zostają upoważnione do ustanawiania cen, po jakich oddawać mają naftę kupcy en gros drobnym handlarzom, a ci ostatni konsumentom.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W końcu wzywa się ludność do jaknajwiększej oszczędności w używaniu nafty, a to z powodu znacznej redukcyi kontyngentu nafty przeznaczonej dla tutejszego obwodu.

Ponieważ liczyć można tylko na pokrycie 20% do 25% normalnego zapotrzebowania, dlatego zarządza się:

1) zapotrzebowanie wszystkich wojskowych i cywilnych urzędów ma być ograniczone bezwarunkowo do rzeczywistej potrzeby.

2) Do ogrzewania i gotowania nie wolno używać nafty.

3) Także używania nafty do czyszczenia należy ograniczyć.

413.

Wyrób i handel mydłem.

Na podstawie § 3. b rozporządąenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 4. października 1916. Nr. 71 Dziennika rozporządzeń XVIII. część zarządza się co następuje:

1) Zabrania się wyrobu mydła aż do odwołania. Na rok 1917 nie będzie się wydawać świadectw przemysłowych na wyrób mydła za co otrzymają koncesyonowani producenci mydła odpowiednie odszkodowanie.

2) Do handlu mydłem powołani są od dnia 1 lutego 1917 wyłącznie Polska Centrala handlowa Towarzystwo Akcyjne w Radomiu i ustanowieni przez nią drobni przekupnie.

Mydlarze i dotychczasowi przekupnie mogą swe obecne zapasy sprzedawać do 31. marca 1917, zaś pozostałe po tym dniu zapasy mają właściciele lub przechowujące takowe, oddać za zapłatą Polskiej Centrali Handlowej.

3) Wszelka produkcya mydła i wszelki niedozwolony handel będą karane na zasadzie artykułu II rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 4./10. 1916 L. 71 Dz. rozp. przyczem oprócz kary nastąpi konfiskata mydła i surowców służących do produkcyi.

4) Karanie, przeznaczenie grzywien i zysków ze sprzedaży skonfiskowanych rzeczy nastąpi według postanowień rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii, z dnia 19. sierpnia 1915 L. 30 Dz. Rozp.

5) Zarządzenie to wchodzl z dniem ogłoszenia w życie.

414.

Zajęcie i uregulowanie obrotu nasionami.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Dowództwa Armii z dnia 11. czerwca 1916 r. ogłoszonego w Dzienniku Rozporz. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61, zarządza się co następuje:

1. Zajęcie:

Wyka, peluszka, łubin, seradela, esparceta, koniczyna czerwona, biała i szwedzka, przelot, lucerna, lucerna chmielowa, nasiona buraków cukrowych i pastewnych, marchwi, jakoteż wszelkie nasiona traw i jarzyn ze zbiorów r. 1916, jak również pozostałe zapasy tychże nasion z lat poprzednych, zostają zajęte na rzecz c. i k. Zarządu Wojskowego.

2. Skutki zajęcia:

Zajęciem objęte nasiona, nie mogą być bez zezzezwolenia Wojsk. Gener. Gub. przerobione, zużyte spasione ani sprzedane. Wszelkie zawarte umowy temu postanowieniu przeciwne, są nieważne, jak również umowy zawarte przed wydaniem niniejszego rozporządzenia. (§§ 11 i 12 wyż. wymien. rozporz.)

3. Wyjątki.

Od zajęcia uwolnione jest nasienie potrzebne producentowi dla przeprowadzenia zasiewów. Oprócz tego zezwala się producentom spasanie we własnem gospodarstwie połowy wyprodukowanego bobiku.

4. Prawo zakupna przez Polską Centralą rolniczą.

Sprzedaż i zakupno wyżej wymienionych nasion zostaje powierzoną aż do ukończenia zasiewów wiosennych w roku 1917 to jest do dnia 30. czerwca 1917 r. Polskiej Centrali rolniczej w Lublinie. Równocześnie zostają unieważnione wszelkie legitymacye przez różne władze wystawione prywatnym handlarzom, a uprawniające do zakupna wyżej wymienionych nasion.

Nasiona potrzebne dla celów wojskowych, będą zabierane przez Wojsk. Gen. Gub. we własnym zakresie działania (Oddziały Rolnicze).

5. Ceny.

Ceny kupna i sprzedaży nasion zostają nadal

pozostawione dowolnemu porozumieniu pomiędzy kupującymi a sprzedającymi.

6. Przymus sprzedaży dla nieproducentów.

Nieproducenci będący w posiadaniu wyżej wymienionych nasion, są zobowiązani takowe do końca stycznia 1917 r. zaoferować do kupna Polskiej Centrali rolniczej w Lublinie. Jeżeli co do ceny takich zapasów nie zajdzie porozumienie między kupującymi, a sprzedającymi wówczas o mających się płacić cenach kupna rozstrzygnie Wojsk. Gener. Gub. odpowiednio do jakości towaru i ceny kursowej.

Wszystkie zapasy nasion złożone u nieproducentów, a do dnia 31. marca 1917 r. nie zaoferowane do kupna, będą po przeprowadzeniu dochodzenia karnego uważane za przepadłe.

7. Obowiązek sprzedaży nadwyżek znajdujących się u producentów.

Producenci po pokryciu własnego zapotrzebowania, są zobowiązani do dnia 15. marca 1917 r. zaoferować pozostałą nadwyżkę do kupna Polskiej Centrali rolniczej w Lublinie. Termin dostawy będzie zależnym od umowy.

8. Pokrycie zapotrzebowania nasion.

Rolnicy, którzy chcą zakupnem tych nasion zapewnić sobie zapotrzebowanie dla zasiewów, powinni zgłosić je najpóźniej z końcem stycznia 1917 r. do Polskiej Centrali rolniczej w Lublinie, względnie do zastępców tejże w pojedynczych obwodach.

9. Dochodzenie i postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane według punktu 7. na wstępie przytoczonego rozporządzenia.

Dochodzenia karne i użycie zapasów uznanych postanowieniem karnem za przepadłe, będą prowadzone w myśl rozporządzenia Naczelnego Dowództwa Armii Nr. 30.

10. Prawomocność.

Powyższe rozporządzenie ma moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

415.

Zajęcie skór z dzików i świń.

1) Wszystkie w okręgu znajdujące się lub przy zabijaniu ściągnięte skóry dzików lub świn, knórów lub prosiąt zostają na rzecz administracyi wojskowej zarekwirowane.

2) Wszyscy handlarze, rzeźnicy, garbarze, przechowawcy lub inne osoby prywatne są zobowiązanymi z dniem niniejszego ogłoszenia a następnie pierwszego i szesnastego każdego miesiąca w Komendzie obwodowej pisemnie zgłosić zapas takich skór z podaniem ilości sztuk, gatunku i miejsca składu.

Do tych zgłoszeń należy używać formularzy o zgłoszeniach skòr surowych, które można dostać w Komendzie obwodowej.

3) Wymienione w ustępie pierwszym skòry mogą być sprzedawane tylko przez Centralę surowców lub Intendanturę wojennej Generalnej Gubernii legitimowanym agentom do zakupna, których legitimacye wraz z fotografią mają być potwierdzone przez Komendę obwodową.

Sprzedaż skòr agentom ma nastąpić za zapłatą w gotówce w monecie koronowej.

Oznaczenie ceny następuje na podstawie wydanego przez c. i k. Komendę obwodową cennika.

4. Kary i nagrody.

Każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda sprzedaż i pozbycie komu innemu aniżeli wymienionym w ustępie trzecim agentom dla zakupna, każde przemycanie lub ukrywanie opisanych w ustępie pierwszym skór jest zakazane.

Przekroczenie tego zakazu będzie karane przez c. i k. Komendę obwodową do wysokości 2000 Koron lub karą aresztu do sześciu miesięcy i konfiskatą zapasów skór bez zapłaty.

Donosicielowi ukrytych zapasów skòr przyrzeka się wynagrodzenie odpowiadające 5% wartości zapasów skór ale premie te będą wypłacane tylko osobom cywilnym.

416.

Stacya do badania produktów rolnych przy Rolniczym Referacie c. i k. W. G. G. w Lublinie.

C. i k. Jen. Gubernatorstwo wojsk. utworzyło przy referacie rolniczym stacyę do badania produktów rolnych. Zadaniem jej jest badanie wytworów rolniczych

i środków produkcyi rolniczej co do ich wartości i zdatności do użytku i wydawanie odpowiednich świadectw.

Zaleca się używanie tego urządzenia celem rozpoznawania towarów małowartościowych, ich oznaczenia jako takie i odpowiedniego oszacowania ich wartości.

Prócz niżej wymienionych badań przeprowadza stacya i inne analizy z tego działu o ile są natury chemiczno-technicznej i dotyczą produktów lub przetworów rolnych lub rolniczych środków produkcyi.

Na razie przeprowadza się przedewszystkiem następujące badania:

A. Wszelkie badania zboża na własności, które warunkują użycie jego dla potrzeb ludzi, jako paszę, w przemyśle rolnym i wartość handlową, a więc oznaczenie wilgoci, krochmalu, białka, określania jakości, zdolności kiełkowania, daru zdrowotnego, słodowania przy jęczmieniu i t. d.

B. Badania paszy pod względem odżywczym, wartość odżywcza i zastosowanie, to znaczy całkowite analizy środków odżywczych (zawartość białka, tłuszczu, popiołu węglowodanów): ustalanie poszczególnych substancyi odżywczych (cukier, krochmal. tłuszcz), rozbiór na części składowe skoncentrowanej paszy i t. d.

C. Badania produktów surowych i wyrobów przemysłu rolnego, a mianowicie: oznaczanie zawartości krochmalu w kartoflach, cukru w burakach, wilgoci w krochmalu i produktach suszenia kartofli, cukru i popiołu w melasie i t. d. Oznaczenie zawartości tłuszczu w siemionach.

D. Badania nasion roślin pastewnych jak koniczyny, trawy, strączkowe, nasion leśnych, siemion i t. d. na zdolność kiełkowania, czystość, ustalanie chwastów w nasionach koniczyn, tymotki i lnu jak również oleju w maku. Badania nasion buraczanych i t. d.

E. Określanie wątpliwych nasion i roślin.

F. Ustalanie chorób roślin i podawanie sposobów zwalczania.

G. Badania nawozów sztucznych pod względem zawartości substancyi użytecznych dla roślin.

H. Badanie mleka pod względem zawartości tłuszczu, na rozwadnianie i zbieranie, pod względem zawartości tłuszczu i wody w maśle i serze i tłuszczu w śmietanie.

I. Badanie wód — skład chemiczny i użyteczność dla celów przemysłowych.

K. Badanie gleby — skład mechaniczny i analizy chemiczne.

L. Badania olejów maszynowych i smarów.

M. Wydawanie opinii o wszelkich produktach rolnych i środkach ochrony roślin.

Przesyłki pròbek przeznaczonych do badania należy adresować do referatu rolniczego c. i k. Jen. Gub. Wojskowej oraz podać równomiernie pod jakim względem badanie ma być przeprowadzone i komu wynik badania ma być przesłany.

Zwraca się uwagę na wskazówki, umieszczone na 4-ej stronie taryfy, odnoszące się do sposobu brania prób.

1) Wszystkim rolnikom, jako też stronom interesowanym i miejscom, które zajmują się obrotem produktów rolniczych, przysługuje prawo korzystania z stacji doświadczalnej dla produktów rolniczych przy Wydziale Rolniczym c. i k. W. G. G. w Polsce (w Lublinie.) Wyżej wymienionym zwraca się uwagę, że przez to urządzenie, ma się uniknąć obrotu mało wartościowymi produktami rolnymi, przez ocenę nasion wymienionej stacji doświadczalnej.

2) Badania odbywają się według taryfy ustanowionej cennikiem stacyi.

Powyższą taryfę przesyła stacya rozpoznawcza stronom na żądanie bezpłatnie.

3) W razie potrzeby zostają przeprowadzone także i inne badania nieprzewidziane w taryfie, o ile te są chemiczno-technicznej natury i są produktem rolniczym, lub z produktów rolniczych pozostałe a mają łączność z prowadzeniem gospodarstwa rolnego.

417.

Zajęcie buraków cukrowych.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Dowództwa Armii z dnia 11. czerwca 1916 r. ogłoszonego w Dzienniku Rozporz. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61 zarządza się co następuje:

§ 1.

Wszystkie znajdujące się w okupacji austr. węg. buraki cukrowe zostają zajęte.

§ 2.

Zajęte buraki cukrowe mogą być sprzedawane wzgl. oddane jedynie tylko cukrowniom w celu przeróbki na cukier. Spaszanie, kupno jak również przeróbka buraków cukrowych w innych celach jest zakazane.

§ 3.

Nie naruszając postanowień zającia, buraki cukrowe już sprzedane wzgl. zakontraktowane mają być dalej dostawiane i przerabiane na cukier

§ 4.

Buraki cukrowe mogą być dostawiane jedynie do tych cukrowni, które są czynne, lub też zostaną w najbliższym czasie uruchomionemi.

Do tych transportów załączonem być musi oświadczenie w którem cukrownia, jako odbiorca poświadcza, że dostarczone buraki są przeznaczone dla niej, przechodzą na jej własność i zostaną przerobione na cukier.

§ 5.

Zajęte buraki cukrowe muszą być zaoferowane do zakupna tej cukrowni, która nie zakończyła jeszcze kampanji. Gdyby sprzedaż buraków cukrowych tą drogą nie była możliwą dla właścicieli, należy o tem donieść odnośnej Komendzie Obwodowej, która zarządzi odbiór buraków.

§ 6.

Przy odbiorze zajętych buraków cukrowych mają cukrownie płacić takie ceny, jakie ustanowione zostały za zakontraktowane do dostawy w tym czasie buraki.

§ 7.

Przechowujący buraki cukrowe są zobowiązani takowe odpowiednio przechować (zakopywać) i o ile możności chronić przed zniszczeniem i uszkodzeniem (od mrozu, myszy i t. d.)

§ 8.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane według §§ 10 i 11 rozporządzenia Głównodowodzącego Armią z dnia 11. czerwca 1916 Nr, 61. Zarządzenia o użyciu grzywny i gotówki za orzeczone za przepadłe przedmioty będą zastosowane do postanowień Nacz. Dow. Armii Nr. 30.

§ 9.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

418.

Kolejka przewozowa Busko - Chmielnik

Z dniem 15. stycznia r. b. kolejka przewozowa Busko-Chmielnik zostaje oddaną dla ogólnego użyłku.

W związku z otwarciem takowej ogłasza się co następuje:

1. Kolejka przewozowa służy do transportu osób i towarów. W pierwszej linii uwzględnione będą transporty wojskowe, transporty prywatne przyjmowane będą o ile zezwolą na to pozostające do dyspozyi środki przewozowe.

2. Dla transportów osób wojskowych i cywilnych, jako też towarów zobowiązują postanowienia Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie zawarte w wydanej taryfie jazdy.

3. Dla transportu wojskowych i prywatnych odnośne strony mają się same wystarać o potrzebne konie celem uskutecznienia przewozu.

4. Kredytowanie należności nie jest dozwolonem.

5. Taryfa przewozowa jest do przejrzenia dla stron w Wydziale Rolniczym c. i k. Komendy obwodowej i w Komendzie rejonu w Chmielnikn.

Warunki przewozu.

1. Transport osób i towarów odbywa się na ryzyko stron.

2. Za straty, zmniejszenia się lub uszkodzenie towarów nie przyjmuje się żadnej odpowiedzialności.

3. Zapłata należytości przewozowych ma następywać przed rozpoczęciem jazdy wzgl. przed nadaniem towaru.

4. Przesyłki za pobraniem i dyspozycje dodatkowe nie są dopuszczalne.

5. Załadowanie i wyładowanie towarów przez strony ma nastąpić w następujących terminach: a) Wyładowanie ma nastąpic w ciągu jednej godziny, rachując od chwili dostarczenia wozu. b) Załadowanie ma nastąpić w ciągu trzech godzin po dostarczeniu wozu.

6. O ile załadowanie lub wyładowanie nie nastąpi w określonym czasie, przysługuje prawo kolejce przewozowi wyładowania wzgl. załadowania towaru na koszt i ryzyko strony.

7. Awizowanie o nadeszłych towarach nie następuje.

8. Przyrządy do załadowania i wiązania przesyłek nie będą dostarczane.

9. Bezpośrednie przyjmowanie towarów wprost z linji koleji wojskowej lub też naładowanie na nią jest wykluczonem.

Zgłaszanie przesyłek całowagonowych.

Zgłaszanie przesyłek całowagonowych ma nastąpić w 24 godziny przed nadaniem towaru.

Wszelkiego rodzaju prośby lub zażalenia należy wnosić do Wydziału Rolniczego c. i k. Komendy Obwodowej w Busku.

419.

Zaopatrzenie ludności w drzewo opałowe.

§ 1.

Obrót drzewem opałowem między obwodami.

Wywóz drzewa opałowego z jednego obwodu do drugiego czyni się zależnym w czasie, aż do końca kwietnia 1917 r., od pozwolenia Komendanta tego obwodu, w obrębie którego drzewo jest złożone.

Za wystawienie takiego pozwolenie (świadectwa przewozu) nie wolno pobierać jakichkolwiek należytości.

§ 2.

Wywłaszczenie zapasów drzewa opałowego dla obwodów Miechów i Puławy.

Zajęte już nadwyżki drzewa opałowego w obwodach Końsk, Janów i Lubartów mogą być w terminie do końca lutego 1917 r. na wniosek organizacyi aprowizacyjnych i konsumentów w obwodach Miechów i Puławy wywłaszczone na rzecz tych organizacyi po myśli postanowień § 6. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go października 1916 r., Nr. 70 Dz. rozp.

§ 3.

Postanowienia karne i postępowanie.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez Komendy obwodowe w myśl postanowień art. II. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4. października 1916 r., Nr. 70 Dz. rozp.

Odnośnie do postępowania, przeznaczenia grzywien i dochodu ze sprzedaży przedmiotów uznanych za przepadłe mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r. Nr. 30 Dz. rozp.

§ 4.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

420.

Uregulowanie obrotu surową żywicą, produktami żywicznymi i produktami destylacyi drzewa.

Na podstawie rozkazu c. i k. Naczelnej Komendy armii M. V. Nr. 97.377/P z dnia 15-go września 1916 r. rozporządza się, co następuje:

§ 1. Uzyskanie żywicy.

Uzyskanie żywicy w lasach prywatnych odbywa się wedle przepisów i pod kontrolą dyrekcyi dóbr i lasów Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego.

Właściciele lasów, którzy wydobywaniem żywicy już się trudnią albo trudnić się zamierzają, mają o tem donieść w drodze odnośnej Komendy obwodowej do Centrali surowców przy J. G. W.

§ 2. Przerabianie surowej żywicy i destylacya drzewa.

Przerabianie surowej żywicy i destylacya drzewa w prywatnych przedsiębiorstwach odbywać się ma wedle przepisów i pod kontrolą Centrali surowców przy J. G. W.

Właściciele takich przedsiębiorstw mają je podać do wiadomości Centrali surowców przy J. G. W. w drodze odnośnej Komendy obwodowej.

§ 3. Dostawa surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa.

Surowa żywica wszelkiego rodzaju (smoła, terpentyna i t. d.), produkty żywiczne wszelkiego rodzaju, jak kalafonia (żywica terpentynowa i t. d.), gęsta terpentyna, olej żywiczny, odpadki smoły, smoła dla browarów i smoła biała, dalej olej szpilkowy, olej terpentynowy surowy i destylowany, octowe wapno drzewne, dziegieć drzewny, smoła drzewna i węgiel drzewny mają być oddawane jedynie Centrali surowców przy J. G. W. lub przez nią oznaczonym odbiorcom.

Wolna sprzedaż tych produktów jest dozwolona jedynie na podstawie osobnego zezwolenia Centrali surowców przy J. G. W. Używanie węgla drzewnego

jako materyału opałowego jest właścicielom powyższych przedsiębiorstw zakazane. Uzyskany przy destylowaniu drzewa ocet drzewny ma być przerobiony na octowe wapno drzewne.

§ 4. Poprzednio zawarte umowy o dostawy.

Wypełnienie zawartych poprzednio umów o dostawę wyżej wymienionych produktów zakazuje się, o ile nie zgadza się z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Ceny maksymalne.

Nabycie żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa przez Centralę surowców przy J. G. W. i wskazanych przez nią odbiorców uskutecznia się według następujących cen maksymalnych:

A) Żywica:			
Żywica twarda . . .	za 100 kg	K	80·—
„ płynna . . .	„ 100 „	„	110·
B) Kalafonia:			
ciemna	„ 100 „	„	135·—
jasna, czyszczona według marki przyjętej w handlu:			
FGH	„ 100 „	„	150·—
J	„ 100 „	„	160·—
K	„ 100 „	„	168·—
M-N aż do WG .	„ 100 „	„	178·—
WW i jaśniejsza .	„ 100 „	„	180·—
C) Olej terpentynowy:			
zwykły	„ 100 „	„	280·—
destylowany	„ 100 „	„	300·—
D) Terpentyna gęsta .	„ 100 „	„	168·—
E) Smoła dla browarów .	„ 100 „	„	155·—
F) Smoła biała	„ 100 „	„	95·—
G) Odpadki smoły . .	„ 100 „	„	69·—
H) Dziegieć drzewny .	„ 100 „	„	15·—
J) Smoła drzewna . .	„ 100 „	„	18·—
K) Węgiel drzewny . .	„ 100 „	„	10·—
L) Octowe wapno drzewne za 100% kg calcium aceticum . .	„ 100 „	„	21·—

Przyjmuje się te ceny maksymalne za towar dobrej jakości wolny od obcych domieszek i rozumie się za 100 kg netto loko stacya załadowcza, łącznie z kosztami opakowania.

§ 6. Obowiązek udzielenia wyjaśnień i zgłoszenia.

Każdy posiadacz i przechowawca surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa jest obowiązany zgłosić w przeciągu 14 dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia przez odnośną Komendę obwodową swoje zapasy w Centrali surowców, oraz udzielić tejże Centrali surowców lub organą przez nią wyznaczonym wszelkich wymaganych wyjaśnień i przedłożyć wszelkie żądane wykazy.

Przedsiębiorstwa, które surową żywicę zbierają, przerabjają lub zajmują się destylacyę drzewa, zobowiązane są dnia 1. 16. każdego miesiąca przedłożyć Centrali surowców przy J. G. W. przez odnośną Komendę obwodową wykaz uskutecznionego w poprzednim półmiesiącu zbioru lub wyrobu i dostawy swoich produktów.

Potrzebne do tego formularze będą rozdawane przez Komendy obwodowe.

§ 7. Księga składowa.

Przedsiępiorstwa, które surową żywicę zbierają i przerabiają lub zajmują się destylacyą drzewa albo handlem surowej żywicy, produktów żywicznych i produktów destylacyi drzewa, mają prowadzić dokładną księgę składową, w której ma się bieżąco zapisywać zbiór względnie nabycie i odstawę wymienionych w § 3. produktów.

§ 8. Zezwolenie przewozowe.

Produkty, wymienione w § 3., mają być wysyłane jedynie na podstawie zezwolenia przewozowego Centrali surowców przy J. G. W.

Dla przesyłek Zarządu wojskowego nie są potrzebne tego rodzaju zezwolenia przewozowe.

§ 9. Postanowienia karne.

Kto dopuszcza się naruszenia niniejszego rozporządzenia, do naruszenia tegoż wzywa lub zachęca innych, podlegnie karze aresztu aż do sześciu miesięcy lub grzywnie pieniężnej do wysokości 10.000 Kor., które te kary mogą być wymierzane osobno albo obie razem.

Nadto bez wdrożenia postępowania sądowego ulegną niezgłoszone towary konfiskacie na rzecz Centrali surowców a to bez żadnego odszkodowania ze strony skarbu wojskowego.

§ 10.

To rozporządzenie wchodzi w zastosowanie z chwilą jego ogłoszenia.

421.

Obowiązek przedkładania deklaracyi do wymiaru podatku repartycyjnego za rok 1916.

W myśl art. 483 ustawy podatkowej przemysłowej podlegają przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oprócz opłacie zasadniczego podatku przemysłowego także opłacie podatku repartycyjnego. Art. 485. powyższej ustawy uwalnia od opłacania podatku repartycyjnego (rozkładowego nowo powstałe przedsiębiorstwa. co do których na 1. kwietnia nie upłynął jeszcze termin roczny od chwili ich otwarcia.

Za nowo powstałe przedsiębiorstwa nie są uważane jednak anterpryzy i dostawy choćby nie cały rok prowadzone, jak nie mniej te przedsiębiorstwa, które w ciągu roku

a.) przeniesione z jednego lokalu do drugiego albo z jednej miejscowości do drugiej,

b.) przeszły od jednej osoby do drugiej,

c.) chociaż nie czynne stale przez cały rok, ale ponawiające swe obroty corocznie na pewien okres czasu,

2.) przedsiębiorstwa handlowe czwartej kategoryi a przedsiębiorstwa przemysłowe siódmej i ósmej kategoryi,

3.) przedsiębiorstwa których zysk we wszystkich handlowych i przemysłowych zakładach nie przekroczy kwoty 100 rubli (co jednak niezbicie musi być udowodnionem).

Oprócz tego może komisya rozkładowa uwalniać od podatku rozkładowego, jeżeli zachodzą warunki wymienione w art, 486. ustawy podatkowej przemysłowej.

W myśl art. 492 cytowanej ustawy mają przedsiębiorstwa handlowe 1 i 2 kategoryi i przedsiębiorstwa przemysłowe pierwszych pięciu grup przedkładać corocznie w terminie do 1. kwietnia odnośnej komisyi rozkładowej deklaracyę o rozmiarach przedsiębiorstwa z roku za który następuje wymiar.

Dla wymiaru podatku rozkładowego na rok 1916 muszą deklaracye najpóźniej do 1. kwietnia 1917 być, złożone w Oddziale skarbowym c. i k. Komendy obwodowej w Busku.

Blankiety zeznań można podjąć w oddziale skarbowym począwszy od 15. lutego 1917. Zeznanie te mają przedłożyć nie tylko właścicieie powyżej wymienionych przedsiębiorstw, którzy w myśl ustawy muszą je przedkładać, lecz także właściciele przedsiębiorstw handlowych trzeciej kategoryi i przedsiębiostw przemysłowych VI kategoryi. Zeznania mają zawierać dane o rozmiarach przedsiębiorstwa w roku 1916.

Przedsiębiorstwa obłożone podatkiem repartycyjnym opłacić mają nadto także podatek procentowy od zysków z mocy art. 517 ustawy podatkowej przemysłowej, który wymierza się równocześnie z podatkiem rozkładowym.

Zwraca się uwagę na przepis art. 534 ustawy podatkowej przemysłowej, w myśl którego za nie złożenie do Komendy zeznania do podatku rozkładowego w przepisanym terminie bez poważnych przyczyn, jak też za nie podanie w deklaracyach wiadomości niezbędnych dla ustalenia wysokości obrotów i zysków przedsiębiorstw podlegających temu podatkowi ulegną karze pieniężnej w wysokości 100 rubli.

422.

Wydzielenie z okręgu sądowego.

Osadę **Przedkościele** wydziela się z okręgu Sądu pokoju w Chmielniku i poddaje się jurysdykcyi Sędziego pokoju **dla miasta Chmielnika.**

423.

Zmiany w organizacyi Sądu pokoju w Busku i Sądu pokoju dla miasta Chmielnika.

1. Z powodu przeciążenia Sądu pokoju w Busku, przydziela się zdniem 1. grudnia 1916. wszystkie sprawy karne, z gmin Busko Pęczelice, Szaniec i Szczytniki, które po myśli art. 36. p. k. należały dotąd do kompetencyi obywatelskiego Sądu pokoju w Busku, państwowemu sędziemu pokoju w Busku. Odnośne doniesienia i skargi należy tedy wnieść do: **państwowego** sędziego pokoju w Busku (Sąd obwodowy),

2. Aby mieszkańcom miasta Chmielnika, potrzebującym pomocy prawnej, ułatwić znoszenie się z właściwym dla nich Sędzią pokoju, zaprowadza się z dniem 1. grudnia 1916. roki sądowe w Chmielniku.

Państwowy Sędzia pokoju jako Sędzia pokoju dla miasta Chmielnika, będzie co dwa tygodnie przez 2—3 dni urzędował w lokalu Sądu pokoju dla Chmielnika (okolicy), przeprowadzając ustne rozprawy przedewszystkiem w sprawach drobniejszych i przyjmując od stron pisemne i ustne skargi i podania w sprawach cywilnych i karnych.

Roki sądowe odbędą się:

1. 12. 13. 19. i 20 grudnia 1916.
2. 3. 4. 16. 17. 18. 30. i 31. stycznia 1917.
3. 13. 14. 15. 27. i 28. lutego 1917.
4. 6. 7. 20. 21. i 22. marca 1917.
5. 3. 4. 17. 18. 19. i 20. kwietnia 1917.

6. 1. 2. 15. 16. 30. i 31. maja 1917.
7. 5. 6. 19. 20. 21. czerwca 1917.
8. 3. 4. 17. 18. 19. 31. lipca 1917.
9. 1. 13. 14. 28. 29. 30. sierpnia 1917.
10. 11. 12. 25. 26. 27. września 1917.
11. 9. 10. 23. 24. 25. października 1917.
12. 6. 7. 20. 21. 22. listopada. 1917.
13. 4. 5. 18. 19. 20. grudnia 1917.

424.

Lista obrońców prywatnych.

Zastępujący obrońcy prywatni są po myśli art. 44. p. c. i art. 406[2] 406[7] ust. org. sąd. uprawnieni występować w tut. Sądzie obwodowym i podległych mu Sądach pokoju:

1. Zygmunt Barański zam. w Busku,
2. Kazimierz Gałdziński „ „ „
3. Władysław Rembiszewski „ „
4. Leon Majewski zam. w Stopnicy,
5. Kazimierz Moryciński zam. w Stopnicy,
6. Wacław Roman Reinstein zam. w Stopnicy,
7. Jan Bojakowski zam. w Nowym-Korczynie
8. Walenty Przytudzki zam. w Szydłowie.

425.

Zwalczanie pokątnych pisarzy.

Aby ludność zmuszoną dochodzić swych praw w Sądzie, ochronić przed wyzyskiem licznych pokątnych pisarzy, przypomina się, że po myśli art. 51 pc. i art. 45. 148 pk, wolno każdemu, o ile by nie chciał korzystać z pomocy osiadłych w obwodzie obrońców prywatnych unosić skargi w sprawach cywilnych i karnych w ostatnich także odwołania ustnie, do protokołu przed właściwym Sądem poko u, nie składając przy tem prócz przepisanych opłat sądowych, **żadnych** innych należytości.

Sądom pokoju i wszystkim organom gminnym poleca się, by przy każdej sposobności pouczały ludność o powyższych postanowieniach ustawowych i zwracały jej uwagę na strate czasu i pieniędzy, jaką za sobą pociągają nieuzasadnione skargi i podania, nie rokujące z góry pomyślnego załatwienia a wychodzące jedynie na korzyść niesumiennych popokątnych pisarzy.

W szczególności zarządza się także, aby Sądy pokoju, przy sposobności pouczania stron o środkach prawnych, objaśniały strony o dopuszczalności protokolarnych skarg odwoławczych w postępowaniu karnem.

Celem zaś przyjmowania ustnych skarg i odwołań mają Sądy pokoju wyznaczyć jeden lub więcej dni w tygodniu i to obwieścić w lokalu urzędowym w miejscu dla każdcgo zawsze dostępnem.

Przeciw pokątnym pisarzom wystąpi się z całą surowością po myśli art 939. 939[1] kod. kar. gł. lnb po myśli rozporządzenia N. W. A. z 19. sierpnia 1915 Nr. 30 dz. rozp.

426.

Dopuszczenie języka polskiego w obrocie pocztowym Lubelskiego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z Niemcami i Jeneralnem Gubernatorstwem Warszawskiem.

W uzupełnieniu punktu 2 obwieszczenia Naczelnej Komendy armii z dnia 9-go marca 1916 r. w sprawie obrotu pocztowego obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z Jeneralnem Gubernatorstwem Warszawskiem postanawia się, że odtąd w tym obrocie pocztowym także język polski jest dozwolony, **narazie jednak tylko na kartkach pocztowych.**

427.

Tabela rozmieszczenia posterunków żandarmeryi w obwodzie buskim.

(uzupełnienie do ogłoszenia w tut. dzienniku Cześć 6. punkt 169).

Siedziba posterunków.	Rejon posterunku obejmuje:
Busko	Busko (miasto i gminę).
Szczaworyż	Pęczelice.

Szaniec	Szaniec.
Piasek Wielki	Radzanów.
Nowy Korczyn	Nowy Korczyn, Grotniki.
Kołaczkowice	Szczytniki
Stopnica	Stopnica, Wolica.
Solec	Zborów, Pawłów.
Niziny	Tuczępy, Oględów.
Oleśnica	Oleśnica.
Pacanów	Pacanów, Wójcza.
Łubnice	Łubnice.
Chmielnik	Chmielnik (miasto i gminę).
Piotrkowice	Maleszowa.
Potok	Potok.
Gnojno	Gnojno, Grabki.
Szydłów	Szydłów
Kurozwęki	Kurozwęki.
Pierzchnica	Drugnia.

C. i k. Komendant obwodu:

Józef Plachy Pułkownik m. p.

Drukarnia Topioła, w Busku.